

den rent faktisk virker, at der kommer flere og flere miljømærkede varer. Vi er nu oppe på flere tusinde forskellige varer, man kan vælge imellem.

Alligevel er baggrunden for det her forslag, at der har været en tendens til, at ordningen bliver for usmidig. Vi tror, den kan gøres mere fleksibel, og derfor har jeg ment, at vi skulle lade sådan en reorganisering af hele miljømærkesystemet indgå bl.a. som led i initiativet om grønt ansvar, hvor vi jo har sat meget fokus på det med, at borgerne har et ansvar for at kunne træffe et bevidst valg og vælge det miljømæssigt fornuftige, men samtidig er det selvfølgelig indlysende, at det så er myndighedernes opgave at sørge for, at det er let at få sit produkt miljømærket, at der ikke er nogen unødvendige bureaukratiske barrierer dér.

Så formålet med forslaget er en mere smidig og en mindre ressourcekrævende ordning for miljømærkerne, uden at man på nogen måde går på kompromis med kvaliteten af miljømærkearbejdet eller beskyttelsesniveauet i miljøet.

Det mest synlige og succesrige eksempel, vi har på miljømærker, er vaskepulver. Forbrugerne kan i dag vælge mellem en række forskellige miljømærkede varer, og dem med Blomsten eller Svanen hører faktisk ofte til blandt de billigste. Det er i hvert fald et eksempel på, at det indimellem er en myte, at de miljømærkede produkter er de dyreste.

Kl. 9.55

Vi ved også, at miljømærkning virkelig kan komme til at betyde noget. Der er en engelsk undersøgelse, der viser det. Den har undersøgt Blomstens potentiale, og det viser sig, at hvis f.eks. markedsandelen af blomstermærkede produkter steg 5 pct. i Europa, så ville man f.eks. spare, hvad der svarer til elforbruget i 3 millioner danske parcelhuse og 30 gange det danske forbrug af drikkevand. Så vi taler altså om noget, der har et ganske stort potentiale.

Forslaget her skal bane vejen for et Miljømærkesekretariat med mere kompetence til at fastsætte gebyrer. Bl.a. vil der blive mulighed for at give rabatter ud fra forretningsmæssige overvejelser, f.eks. i forbindelse med Svanens anmeldelsesgebyr, når der er tale om produktgrupper, hvor fortjenesten udgør en meget lille del af omsætningen, og det gældende gebyr derfor udgør en barriere for licenser.

Sådanne rabatter har man gode erfaringer med andre steder, f.eks. i andre nordiske lande. Således har man i Sverige f.eks. fået miljømær-

kede aviser. Det siger sig selv, at det giver en stor og daglig eksponering af svanemærket og derfor også er en god markedsføring af mærket generelt i de pågældende lande.

Til hr. Jørn Dohrmann og også hr. Johs. Poulsen, som var inde på det her med, at nu måtte gebyrerne jo ikke antage en størrelse, hvor det bliver en barriere: Det er jeg naturligvis fuldstændig enig i. Det er vigtigt, at miljømærkegebyrer fastsættes, så de ikke udgør en barriere for producenterne.

Det vigtigste er selvfølgelig, at der mærkes og sælges så mange miljømærkede produkter som overhovedet muligt. Hvis gebyrerne så sættes for højt i forhold til, hvad producenterne synes de kan få ud af mærket, så vil resultatet jo blive færre licenser, og så ville konsekvensen altså også være, at Dansk Standard ikke lever op til sin resultatkontrakt med Miljømærkesekretariatet.

Jeg skal gerne uddybe de her ting i udvalget. Jeg er enig i, at der ikke skal være en barriere. Jeg kan også sige, at hvis vi sammenligner med de andre nordiske lande, er det sådan, at det danske ansøgningsgebyr for Svanen er på 3.500 kr. Det er p.t. det laveste overhovedet i Norden. Sverige tager 18.000 svenske kroner, Norge 12.000 norske kroner og Finland omkring 15.000 danske kroner. Men der er nogle ting, vi kan uddybe her. Vi har også nogle flere tal, der kan give noget dokumentation for det, så det vil vi selvfølgelig gerne uddybe under udvalgsarbejdet.

Både Blomstens og Svanens regelgrundlag er jo internationalt, og derfor skal det indpasses i dansk ret på den ene eller den anden måde. Med det her forslag er regeringen gået efter den mindst ressourcekrævende måde. I stedet for at ændre miljømærkebekendtgørelsen i takt med ændringer i de fælles regler for Blomsten og Svanen foreslår vi, at der indsættes en generel bestemmelse i miljømærkebekendtgørelsen, som forpligter Miljømærkesekretariatet til at administrere efter de til enhver tid gældende fælles regler for det europæiske og nordiske miljømærke. Det har vi ingen betænkeligheder ved, fordi vi befinder os på et område, hvor danske interesser via Miljømærkenævnet er aktive deltage-re i udarbejdelsen af de internationale regler.

Hr. Per Clausen var lidt inde på det her med udbud. Faktum er, at vi nu to gange har udbudt opgaven som operatør for Miljømærkesekretariatet. Erfaringen er, at det er meget ressourcekrævende, og at det går ud over det egentlige arbejde med miljømærkningen. Derfor er det også